

[Hauch.]

forgæves. Alle Forsøg paa at komme i Forhandling med Regeringen og Regeringspartierne er prellet af mod det Diktat, som den høje Regering kom til Landstinget med gennem dette Forslag. Om det vil lykkes paa Lovforslagets videre parlamentariske Bane at komme i Forhandling med den i dette Tilfælde tilsyneladende alt for høje Regering, skal jeg ikke udtale mig om. Udsigterne synes i hvert Fald ikke særlig lyse.

Idet jeg gaar over til at omtale de af Venstre stillede Ændringsforslag, skal jeg anføre, at det under Nr. 1 opførte Ændringsforslag er foranlediget ved en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister om, at selv om Lovforslaget gennemførtes paa det nuværende Tidspunkt, vilde det være nødvendigt at forandre Opsigelsesvarselet for Kasseobligationer fra 3 til 2 Maaneder.

Gennem Ændringsforslag Nr. 3 ønsker Mindretallet at skabe Sikkerhed for, at en Laantager ikke hindres i foruden i de i § 1, sidste Stykke, nævnte Tilfælde at kunne forøge den paa vedkommende Ejendom hvilende Pantegæld, naar for ham særlig betydende Forhold maatte tale derfor.

Gennem Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 har vi givet Udtryk for, at vi ønsker denne Paragraf affattet som af os foreslaaet, men vi har i Udvalget erklæret os villige til at forhandle herom, dersom vi i det hele taget kunde naa ind i en Realitetsforhandling om Lovforslagets Affattelse, hvilket ikke blev Tilfældet.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 til § 6 ønsker vi at irdføre en Begrænsning, saa at Ændringen af de i § 6 nævnte Love kun kommer til at gælde for 1 Aar i Stedet for som foreslaaet for 3 Aar.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 7 giver Kreditforeningerne en Bemyndigelse, som Kreditforeningerne mener vil forenkle deres Administration og Regnskabsførelse og imødekomme deres Medlemmers Ønske.

Ændringsforslag Nr. 10 bemyndiger Handelsministeren til at paabyde en Rentenedsættelse for Banker og Sparekasser, andre Institutter og Selskaber samt Enkeltpersoner, som modtager Indskud til Forrentning, og det fastsættes, at det Beløb, der indestod paa Kontoen den 5. September d. A., med et Tillæg paa 1 000 Kr., til enhver Tid kan indestaa paa de hidtidige Rentevilkår. I Konverteringsperioden maa der dog ikke paa Opsigelse modtages mere end 2 000 Kr. fra samme Indskyder. Jeg gør opmærksom paa, at her foreligger ingen

tvangsmæssig Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Pengeinstitutter, men kun en Bemyndigelse for Handelsministeren til, hvis det viser sig fornødent for Dannelsen af det Bankkonsortium, der skal sikre Konverteringen, at nedsætte Indlaansrenten i et begrænset Tidsrum med indtil en halv Procent for nye Indskud. Naar Venstre er gaaet til Fremsættelsen af dette Ændringsforslag, skyldes det, at Regeringen har hævdet, at Dannelsen af et Bankkonsortium uden et saadant Forslag var umulig. Om det ikke kunde have været undgaaet, hvis Regeringen havde haft en stærkere Haand over for Bankerne, er det i høj Grad vanskeligt for udenforstaaende at danne sig nogen begrundet Mening om, men da Venstre baade direkte og indirekte tillægger Konverteringen stor Værdi, har man ment at maatte tage de foreliggende Forhold til Efterretning, saadan som Regeringen ser paa dem. Vi har ved den Holdning, som Regeringen har indtaget, været fuldkommen afskaaret fra selv gennem Forhandling med Bankerne at erfare, hvilken Mening Bankerne i det hele taget havde om denne Sag, da Regeringen og Nationalbanken i Forvejen havde ført de Forhandlinger med dem, som alle kender Udfaldet af. Men jeg betoner, at den foreslaaede Rentensænkning for de nuværende Sparere er afværget, herunder ogsaa Rentenedsættelsen for den tjenende Ungdom. For denne Samfundsklasse drejer det sig alene for Jyllands Vedkommende om et Renteminus, om man saa vil, paa 65 000 Kr. aarlig.

At Venstre ligeledes har maattet modsætte sig en Skat paa vore Andelsvirksomheder, er en Selvfølge. Dette vilde være at tage med den ene Haand, hvad man ønsker at give med den anden, og derfor finder vi dette Forslag ganske ubegrundet.

Besparelsen for Pengeinstitutterne gennem Indlaansrentens Nedsættelse skal efter vort Forslag som Helhed anvendes til Udlaansrentens Nedsættelse. Det foreslaas i øvrigt i samme Paragraf, at den effektive Udlaansrente, det vil sige Renten med Provision m. m., i det i Paragraffen anførte Tidsrum ikke maa overstige Renten for Indlaan mod Opsigelse med mere end 2 pCt.

Samme Ændringsforslag indeholder en ny Paragraf, der forhøjer Konverteringsafgiften i Lov Nr. 363 af 16. December 1933. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i det høje Folketing, anslaaes den Indtægt, der herved vil fremkomme, til ca. 5 Mill. Kr., et Beløb, som der